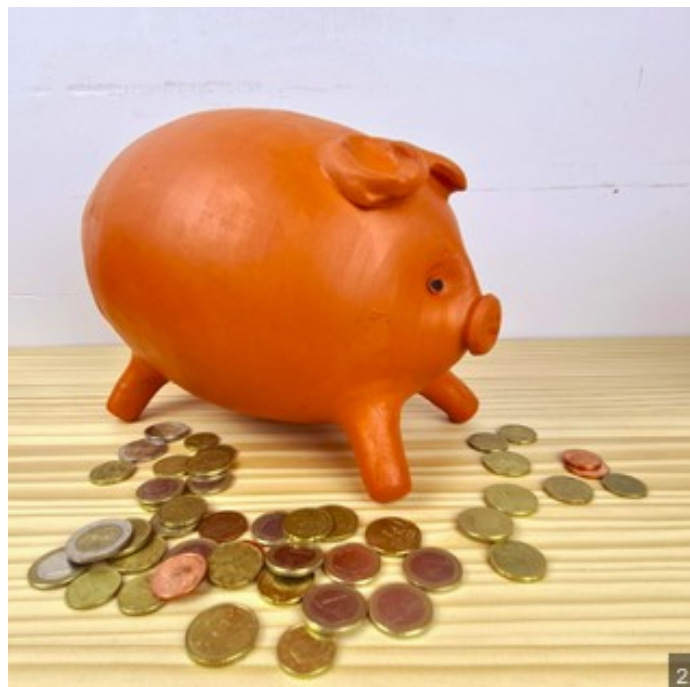

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets

Per J. Masia

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets (I)

Per J. Masia

Hi ha un argument impossible d'entendre per a un valencianet: es necessari tindre forces politiqueres nacionalistes propies en l'Estat Espanyol. Te igual la llengua, els fets o la tecnica pedagogica en la que s'explique, una cosa es no compartir-ho, pero es que ¡ni entendre la conveniencia!, es la ceguera que imponden els pensaments unics que determinen els llimits de lo pensable. Simplement es impossible, perque la seua estreta cosmovisio, la falta de curiositat i de ferramentes critiques junt a la voluntat activa de mantindre's en l'inopia, els estabilisa i dona orde al mon de dos dimensions en el que viu.

En el seu deliri creti aposten per pancaespanyolistes (PP i VOX) que diuen ser valencianistes, com ells, pero s'autoenganyen i enganyen, la realitat els condena a ser esclaus dels furtamantes en ser complices necessaris de l'expansio del funest pancaespanyolisme. **Ser del PP i valencianiste es un oximoron**, les proves afonen uns quants superpetrolers. Ya saben que no hi ha mes cego que el que no vol vore.

El context

El PSOE i Sumar tenen grans lletraferits que escriuen les gestes del gran conquistador Pedro Sánchez, que contra totes les prediccions dels endevinadors es fa fort en Moncloa. Pero la realitat es una atra cosa, el nacionalisme catala ha fet un **chantage** diafan als socialistes fins fer-los passar per un estret aro, desdir-se i fer el ridicul les vegades que faça falta i mes. Totes les parts implicades han venut un relat imaginari, pose nomes un cas paradigmatic, el de Josep Vendrell de Sumar (bona part de Podemos i els Comuns es posicionaren en el soberanisme), que ment quan afirma que **l'acort sobre la finançacio catalana es bona per a tots**. La negociacio es bona per a Catalunya,

per a ningú mes. Tanta mentira no suma, resta. Temps al temps.

Fa anys que resolgui la raó de l'esquerra catalana i la seguidista-convergent espanyola en defensar singularitats com liderar l'antiquat i quimeric projecte nacionalista dretos i burgues dels PPCC. Allí, primer són catalanistes, en acabant, retors, *drag queens* o líders de CCOO. És la seua educació, com la valenciana que senyala que parles malament i eres un ser incomplet que necessita referents exteriors per a completar-se, en fi, eres un execrable divergent a vaporisar si no t'omplis, per aconseguir la plenitud, d'aire de ponent o tramontana.

L'esquerra no resol o explica com afecta el privilegi defensat a la solidaritat o l'empatia i tampoc el motiu últim del privilegi, que no és tan natural com la mel.

Que tu no vulgues compartir la teua riquesa és raonable fins a cert punt en el que invadixes principis ètics que posats en una balança valen més per una qüestió de qualitat. Tot ric sap, sobre tot en alguns països o zones de màxima desigualtat, que és important col·laborar en el bé comú. En la selva no hi ha impostos i el primer en caure seria

l'egoiste, porque els animals no ho son, mes encara els que viuen en manada.

La particularitat catalana està inexplicada i es una falacia: la peticio de principi porque no accepte els concerts especials vasc, navarro o catala. ¿Per quin dret exclusiu?, ¿per quina brillant rao desconeguda o silenciada que enlluerna a uns atres? Valore mes als que en lloc de frases grandiloqüents es basen en calculs per a fer les seues afirmacions.

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets (II)

fedea

Els informes d'Ángel de la Fuente

Ya tenim un informe de Fedea sobre l'assunt de la finançacio de Catalunya que ve a ratificar lo que el sentit comu nos cridava. No es tenen tots els detalls, aixina que es tracta d'un analisis o aproximacio baix els parametros que es coneixen: la condonacio del deute un 20 % (15.000 millons) i la bilateralitat, per eixemple. Anunciaren per a calmar la revolta comunitaria que farien lo mateix en unes atres comunitats.

No cal que ningú diga absolutament res perque tots els actors, del primer a l'ultim, inclus en la capital de l'imperi espanyol, ya han reconegut publicament la nostra injusta situacio;estic segur que hi haura condonacions (de la Fuente calcula que si es fera per habitant ajustat nos tocarien 9.750 millons; a Madrit 12.900 i a Andalusia 16.400). Es un clamor *popular*, pero no de l'aletargat poble valencià sino d'entitats i organiscions: de primera ma puc testimoniar cóm es varen desunflar les manifestacions en Valencia exigint una finançacio justa. Mes important encara que el quitament es saber **d'a ón eixiran els diners.**

L'objectiu de la reivindicacio catalana es indiscutible: **millorar la seua finançacio a costa de les atres comunitats.** Aço no era precisament lo que els bondadosos escrivans catalans nos contaven. Catalunya s'embojcarà entre 6.600 i 13.200 millons que ixen del fondo comu. La finançacio homogenea de la Generalitat catalana augmentarà entre un 25 i el 50%. ¿Aço implica que Catalunya n'aportarà zero? La resposta es no. Espanya es

soste en pines i d'algun lloc hauran d'eixir-ne per a omplir el forat negre.

Mes tart, els comissaris polítics del regim repetiran i inventaran motius excelsos (la convivència, la seducció, la pau, l'historicitat, la justícia, etc.) que vendran per mig de la desinformació (com afirmar que la singularitat no extrau diners del fons comú). Perjuraran que els catalans mantindran el fons de cohesió interterritorial o el de compensació (pot ser, però es veu reduït necessàriament, si no hi ha algú com l'escapista de *Fuigdemont* que faci milacles), però si no saben multiplicar pans i peixos, que no saben, el que diuen és mentida. Han de reduir la seua aportació solidària si volen gestionar més diners, és la clau de la caixa. **Son faves contades: les gallines que entren per les que n'ixen.**

La conseqüència directa és que hi haurà comunitats que rebran, a priori, manco, però **la realitat no és tant que Catalunya roba sino que deixa de donar**, és dir, que hi ha comunitats que chuplen de la mamelleta catalana. *C'est la vie*.

La conseqüència diferida de la singularitat són els efectes que generarà: si els diners són il·limitats o no vols prestams per a pujar el gasto i el deficit, necessàriament has d'arreglar-ne (a través d'impostos) o retallar. **Encara**

ningu ha quadrat el cercle: o guanyes més, retalles o demanes un préstec. Trobe que no serà una única mida perquè les quantitats són importants. La *motomami* espanyola funciona molt bé en les senyes macro, però fa dècades que no correlacionen en les micros. En tot cas, quant més creixcam major serà la recaptació pel mig dels impostos, però no albire cap situació ideal que eviti els efectes negatius del moviment català.

Fedea senyala un dels camins: la pujada de l'impost del IRPF. Haurien d'incrementar la recaptació en un 29,5 %, en concret, el tram estatal en el territori comú, açò pareix una barbaritat i ho és, però ja saben que els números depenen de la seua presentació i de l'interès de l'escriptor. Esta magnificació esglaya, però no és manipulativa perquè nos remet al valor de referència, que hem de buscar. Hem de tindre en compte que el IRPF és l'impost (personal, progressiu i directe) que més recapta i és la suma del tram estatal i d'un altre autonòmic.

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets (III)

El tram estatal del IRPF (va des del 9,5 % per als que guanyen entre 0 a 12.450 euros, fins al 24,5 % dels que guanyen més de 300.000 €). No es lo mateix un 29'5 %, aparentment absolut d'un impost, que un relatiu: el 29,5 % de 9,5 %. En tot cas, parlem de grans quantitats per a cobrir la singularitat catalana, seria **el preu que pagariem tots per a tindre contents als catalans**. No pareix que a l'atra vora del riu se riguen o es feliciten d'estes alegries alienes i per tant, no compartides, tampoc escoltaran a molts cridar: ¡aço ho pague yo!

Per contra, si trasllade la caiguda dels ingressos (que s'emporten els catalans) al restant de comunitats, es reduirien en un 10,7 % de promig. Una contraccio ben significativa i lesiva, pero que obligaria a la presidenta madrilenya a minvar el seu *dumping fiscal* (competencia deslleal) i entendre, d'una vegada per totes, el concepte de Cruz y Raya 'de las gallinas'. No pots reduir impostos locals (madrilenys) i demanar mes inversions estatals (diners de tots), mes encara si t'aprofites del l'efecte capitalitat i del model de finançacio. **Ella fa igual que els catalans, vol que la festa, a la que no nos conviden, la paguen els atres.**

He parlat tambe del supremacisme catala en l'orde identitari i cultural i era inevitable, que com l'efecte domino, arribara a la *pela*, pero aci la seua reivindicacio economica te base real indiscutible, es pot ser facha, pero no cal ser estupit al mateix temps, ¿o si?

Hi ha discursos antiempírics que es fan contra la realitat. **Demonisar a Catalunya no es correcte**, per dos motius: a) gracies ad ella i al País Vasc no estem governats per la dreta extrema i l'extrema dreta, ¡mil gracies!, b) Catalunya es aportant neta.

Un atre informe de Fedea (5/8/2024) nomenat *La liquidación de 2022 del sistema de financiación de las comunidades autónomas de régimen común*, expon les sobrefinançacions i les infrafinançacions entre acreeadors i deudors.

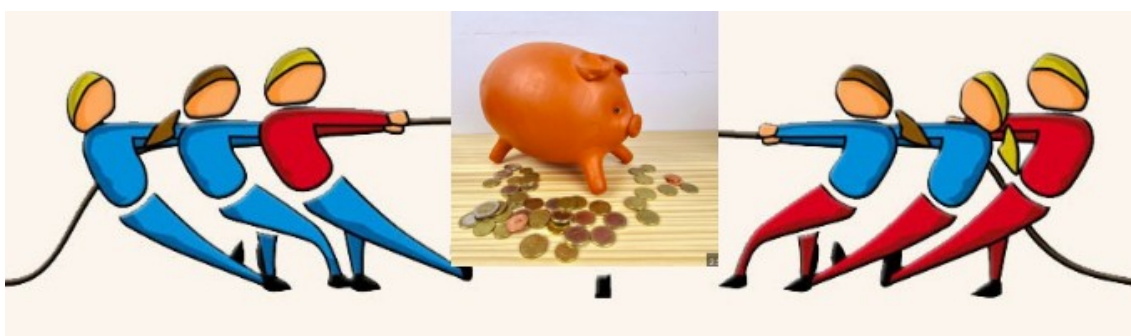
Cuadro 1: Financiación efectiva a competencias homogéneas por habitante ajustado media de las CCAA de régimen común = 100

	2022	2021	variación 2022-2021
<i>Rioja</i>	117,5	112,7	+4,8
<i>Cantabria</i>	117,2	115,4	+1,8
<i>Baleares</i>	115,2	114,6	+0,6
<i>Extremadura</i>	113,2	110,9	+2,3
<i>Canarias</i>	109,8	107,1	+2,7
<i>Cast. y León</i>	106,2	106,3	-0,1
<i>Aragón</i>	104,9	101,6	+3,2
<i>Asturias</i>	103,5	103,1	+0,5
<i>Galicia</i>	102,5	101,3	+1,1
<i>Cataluña</i>	100,9	101,7	-0,8
<i>Madrid</i>	100,0	102,1	-2,1
<i>Cast. La Mancha</i>	94,9	95,0	-0,1
<i>Andalucía</i>	94,6	94,3	+0,3
<i>Valencia</i>	91,8	92,1	-0,3
<i>Murcia</i>	90,8	90,8	0,0
<i>total</i>	100,0	100,0	0,0

No te cap sentit l'ordinalitat pura per si mateixa (que qui mes tinga mes ha de rebre per a no variar l'orde), perque el que mes te mes ha d'aportar, observen que Catalunya està equilibrada (100,9 % sobre base 100, la mija), per contra, la nostra nacio no (91,8%). Un cas evident de violacio de l'ordinalitat es el nostre. Si comparen esta taula en la següent es donaran conte del truc de magia: som la quarta que mes impostos recapta i despuix del repartiment nos quedem els penultims. Pero per a rematar este esperpent hi ha una agravant que es la renda per capita valenciana que està per baix de la mija espanyola, la conclusio es que **nos fan mes pobres de lo que som**. Fotuts i arrimats al marge.

Les comunitats que mes aporten també són les que mes reben. Aquí hem de fer-nos una de les preguntes del millo de dolars: ¿llavors si Catalunya aporta manco acceptarà que, en igual mida, es reduïsquen les inversions estatals?

No es tracta d'empobrir a les comunitats riques per a que paguen les festes de les comunitats pobres. L'homeostasis, l'equilibri d'un sistema es sempre delicat i inestable, es una batalla epica entre l'entropia -el caos- i la neguentropia -l'orde- en un clar vencedor final, pero si no s'intenta mai s'alcança.

Porte anys avisant que la finançacio es la **mare de totes les batalles**, no debades, era un problema eternament evitat fins a que el chantage catala i els principis variables i volubles del pragmatic PSOE l'han posat damunt de la taula. Groucho Marx afirmava per a benquedar, que si no t'agradaven els seus principis, en tenia uns altres.

Els valencianets, com sempre van en el vago de cua perque s'ho mengen tot i per aço tenim lo que tenim. No els importa gens ni miqueta l'assunt. Son les oques de fege rebentat, de fet, el foie gras valencià es el que mes agrada en la cort imperial de ponent i tramontana.

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets (IV)

Hi ha comunitats que viuen 'por encima de sus posibilidades' (La Rioja, Cantabria, Andalucia o Canarias) i unes atres que fan els esforços (com Catalunya, Madrit, Balears i Valencia) per a que aço ocorrega. Es dir, que algunes reben recursos **extra**. Un poc d'agraïment tampoc vindria mal; al cesar lo que es del cesar.

En un atre informe d'agost de 2024, *Las implicaciones financieras de un concierto catalán: Algunos datos y cálculos orientativos*, poden observar la recaptacio dels principals impostos per comunitats, la penultima i l'ultima columna reflectixen lo senyalat anteriorment: les diferencies entre ingressos i finançacio de les comunitats.

En saldo positiu les que s'aprofiten i en saldo negatiu les que aporten, ad aço se li hauria de sumar la partida que ix directament de l'Estat Espanyol a les manco riques per a completar el total de saldos positius.

Cuadro 2: Flujos redistributivos a través del SFA, 2022
millones de euros

	Ingresos tributarios homogéneos	financiación efectiva a competencias homogéneas	diferencia	como % de los ingresos tributarios	saldos positivos	- saldos negativos
Cataluña	28.000	25.912	-2.088	-7.46%		2.088
Galicia	7.005	9.992	2.987	42.64%	2.987	
Andalucía	20.381	26.481	6.100	29.93%	6.100	
Asturias	2.886	3.733	847	29.34%	847	
Cantabria	1.729	2.337	609	35.22%	609	
La Rioja	922	1.299	377	40.91%	377	
Murcia	3.579	4.591	1.012	28.27%	1.012	
Valencia	14.287	15.276	989	6.92%	989	
Aragón	4.114	4.980	866	21.06%	866	
C.-La Mancha	4.870	6.783	1.913	39.27%	1.913	
Canarias	4.075	8.205	4.130	101.34%	4.130	
Extremadura	2.268	4.210	1.941	85.59%	1.941	
Baleares	4.874	4.529	-345	-7.09%		345
Madrid	29.393	21.998	-7.395	-25.16%		7.395
Cast. y León	6.834	9.205	2.370	34.68%	2.370	
total CCAA	135.217	149.530	14.313	10.59%	24.141	9.828
aportación del Estado						14.313
aportación de las CCAA						9.828
total						24.141

El cas de la comunitat d'imbecils (vore <https://www.accionacionalistavalenciana.com/els-imbecils-de-la-comunitat-valenciana-i-j-masia>)

En estes taules de Fedea no s'arreplega el deute historic creat pel pagament d'interessos a causa de l'infrafinançacio o el lladrocini popular, tampoc els saldos relatius en funcio de la poblacio, perque no es lo mateix el saldo brut de Galicia, Extremadura o Cantabria que el de la nostra nacio: mes poblacio necessita mes recursos.

I me repetixc, si introduim en el nostre cas unes atres variables com la renda per capita, la justicia i la llogica, en 2015, fea referencia a Ángel de la Fuente i el seu estudi *¿Maltracte fiscal?* (en cometes simples van les cites de l'economiste):

“Tenim el gast per habitant mes baix de totes les comunitats autonomes d'Espanya i aço repercuteix en pijor servicis. El govern central utilisa **‘una distribucio molt qüestionable** de recursos entre autonomies,

caracterisada per una **elevada desigualtat i un alt grau d'arbitrarietat'**, la diferencia entre la nostra nació (92.4 %), Catalunya (99 %), Madrid (101 %), Extremadura (110 %) i la Rioja en (120 %) es inexplicable, 'sense que existixquen motius comprensibles per ad aço [...] **carix, ademés, de tota lògica** [...] Angel de la Fuente escriu: 'També resulta sorprenent la posició de **València**, que presenta un saldo deficitari a pesar de situar-se per baix de la renda mitjana per habitant.'. Es un destrellat que si la teua riquesa es inferior a la mitjana espanyola, es dir, eres més pobre, en la redistribució dels impostos recaptats que realitza l'Estat per a compensar les diferències te quedés encara pitjor, en resum: dones més que reps sent més pobre (?;). Per això afirma que '**La que sí te motius per a ficar el crit en el cel és la Comunitat Valenciana**. El contraintuïtiu signe negatiu del seu tipus impositiu simplement reflexa el fet de que, com ja s'ha vist, la regió té un saldo fiscal negatiu a pesar de tindre una renda per capita inferior a la mitjana espanyola - lo que a primera vista no pareix molt lògic.'".

Blanc i en botella.

La finançacio singular catalana, Fedea i els valencianets (V)

Yo arematava en la sentència: “Podem concloure que el model de finançament de forma premeditada va contra la nostra nació, es inexplicable, il·lògic, desigual i arbitrari perquè no obediex a cap criteri racional (insularitat, tamany del territori, població, riquesa, etc.). El PP i el PSOE han perjudicat als valencians com mostra est investigador del CSIC. Est economiste -que no es un roig terroriste bolivaria-, passà en acabant d'est articul a ser l'encarregat pel ministre Montoro de triar el model oficial de calcul. Ara diu que no es *convenient* modificar res a pesar de lo que escrigue. L'expresident Zapatero ho afirmà ‘La Comunitat es una de les historicament pijor finançades’ i la reforma que feu en 2009 ‘no fon suficient’ per a solventar est abus historic. Inclús els empresaris valencians i el mateix PP reconeixen que estem infrafinançats, en sintonia també en l'informe de les Corts valencianes.”. (J. Masia, *La finançacio dels valencians*, II, 27-02-2015). Gens lògic i per tant, utilizacio d'una ciencia lugubre i ideologica que dota d'apariencia tecnica i científica una decisió politica i estrategica que adopten el PP i el PSOE: **el sometiment de la nació valenciana perquè es la clau en la geopolitica i la governabilitat espanyoles.**

¿Qué ha fet el *valencian power* (els polítics valencians en la vila de Madrit) front ad esta megainjusticia? Norres. **Es destacable l'inutilitat de Compromís**, molt de dir i poc de fer. **No han fet valdre mai mai els seus vots per a conseguir una finançació justa, en canvi han fet molt molt moltíssim per pancatalanisar-nos. Matisé, son inútils parcials.** Que estiguen o no estiguen es irrellevant, sería millor i més racional provar una altra opció: una força nacionalista d'estricta obediència valenciana.

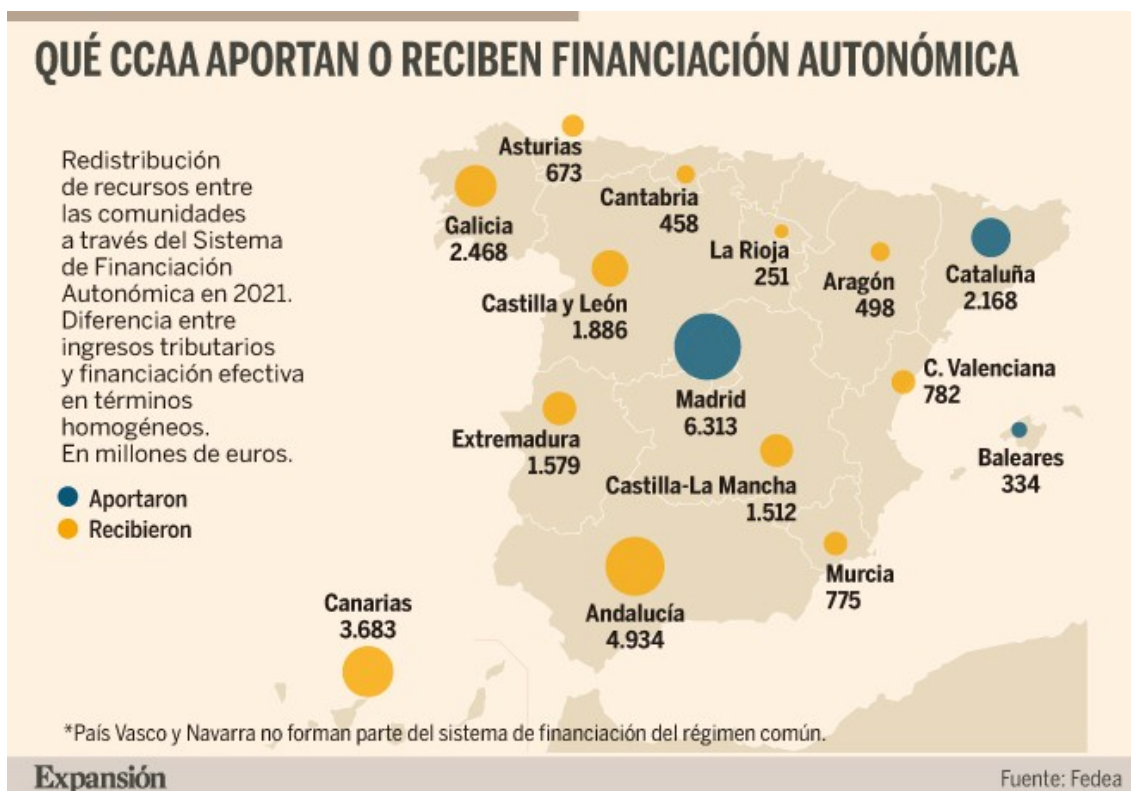
De la Fuente es proxim al PP i nacionaliste espanyol, no valencià i com no patix ni l'autoodi ni la despersonalisació li lleva importància a l'assunt, no siga que hi haja arguments (¡que n'hi ha i els expon ell mateixa!) per a una **força nacionalista valenciana, ¡vade retro satana!** En una entrevista en *Valencia Plaza* (22/11/2021) a la pregunta de “-Es ampliamente reconocido que la Comunitat Valenciana está infrafinanciada con el actual sistema pero, ¿lo está tanto como argumenta el Gobierno valenciano cuando denuncia este "agravio"?”

-Según mis cálculos, la Comunidad Valenciana estaba en 2019 en torno a un 7,5% por debajo de la media de territorio común en términos de financiación efectiva por

habitante ajustado. Todo es subjetivo, pero yo diría que un 7,5% es mucho dinero pero no un agravio dramático que te obligue a echarte al monte. No te condena a prestar servicios cualitativamente distintos de los demás, pero desde luego se nota y habría que arreglarlo lo antes posible.”.

Si no anem a la montanya, podriem anar a la plaja, ¿no? ¿"Luego" sera abans de morir-nos?

La financiación singular catalana, Fedea i els valencianets (i VI)

En un altre document publicat per Fedea (25/7/2024) *Las balanzas fiscales y el mito del maltrato a Cataluña*, torna a insistir en el nostre cas: “**También resultan sorprendentes las situaciones de Valencia**, que presenta un saldo deficitario pese a situarse por debajo de la renta media por habitante, y de Murcia, que está prácticamente en equilibrio a pesar de su reducido nivel de renta.” (el subrallat es meu). I continua: "Si una comunidad atrae contribuyentes de otros territorios bajando tipos, tendría que aportar al sistema una parte" es un avis per a Madrid, que ni la presidenta IDA ni MAR captaran.

De la Fuente planteja un element central: qui mes te, mes ha de pagar: “En su conjunto, los estudios disponibles muestran un patrón consistente de redistribución regional en el que la actuación del sector público tiende a reducir las diferencias de renta entre territorios dentro de cada país, con transferencias netas que generalmente reflejan el nivel de renta relativa de cada uno de ellos [...] Lo que no llama

en absoluto la atención es la posición de Cataluña. Puesto que esta comunidad está entre los territorios con mayor renta per cápita, lo esperable es que presente un déficit fiscal y así sucede, aunque su cuantía es significativamente menor que la que calcula la Generalitat por un procedimiento sesgado”.

Reflexions en veu alta

Un altra derivada necessaria d'un sistema sostenible son els *inputs*, algu me pot explicar racionalment ¿per qué País Vasc i Navarra tenen privilegis especials i un sistema fiscal opac? La resposta es no, si algu està tentant a fer-me el discursset, els dic que l'història no es la racionalitat i que estem en el segle XXI. Tenim drets i obligacions, lo que no pot ser es que per procedencia, tradicio, casta, sanc o vots alguns en tinguen mes que uns altres. I l'obligacio passa, en valentia, per denunciar-ho.

Pero es que ni els mes espanyolets obrin la boca en els privilegis vasc i navarro, que per molt constitucionals que siguen son desiguals, aci i en Roma. Les limitacions intel·lectuals, els obstacles per entendre-ho o les orelleres son ideològiques, es dir, fruit d'un llavat de cervell. Perque si fora estrictament coneiximent podria canviar, exposar's a la refutacio o debatre. **Este mon sería millor en la racionalitat i l'honradea per davant**, que passa per dir la veritat: el pacte favorix principalment a Catalunya.

Entenc les raons de la reivindicacio catalana, nomes cal observar lo que aporten i reben totes les comunitats per a que aparega davant dels ulls l'asimetria. Esta visualisacio es impossible per als valencianets perque no poden i no volen descobrir-la, tenen un punt cego.

Es cert que bona part de la singularitat es basa en el supremacisme, pero, el canvi 1, per a mantindre el sistema, es reequilibrar-lo i les maneres no m'agraden massa (mes impostos, prestams o retalls), per aço necessitem un canvi 2, no mes de lo mateix. Hem de resetejar, començar des de l'inici, en principis com la progressivitat (qui mes te, mes ha de pagar) i que obedisca a criteris lo mes objectius

possibles. Que no arrastre inequitats, magnifique les ineficiències i les irracionalitats, compost per pedaçons inútils, pegots aprovats pels principals partits espanyols i les minories nacionalistes de CIU i PNV, no ho obliden (1993, 1996, 2009).

I qui no vullga estar, que no estiga. Sempre he estat a favor del referendun d'independència. A ningun se li hauria d'obligar a estar a repel. La llibertat es irrenunciable.

La metafísica valenciana

La levitat del ser valencià es basa en el buit generat per l'autoodi que s'ompli d'uns altres per a ser, per a constituir-se en un ent complet; està vist que l'anomal valencià no té capacitat de reomplir-se per si mateixa. No es el meu cas, yo soc valencià i punt.

A l'inexistent crítica interna li queda per revisar el paperot de Lo Rat Penat i la RACV en els antivalencianistes i pancaespanyolistes de PP i VOX. Algu de la clec podria començar abans de la desaparició per assimilació. Se que demane la Lluna. Tots els valencianistes no som iguals, els n'hi ha mes iguals que uns altres.

Compendre tot aço requerix obrir la ment com un paracaigudes per evitar caure, una i mil vegades, en el pou de l'insignificancia i la supeditacio a identitats alienes que destrueixen l'orgull de sentir-se valencians per si mateixa. El problema es haver assumit l'obediencia a la Castella imperial o als Països Catalans, les dos cares de la mateixa moneda; per a que quede clar, esta no es una condicio genetica, se depren com el ferro que no desperta: un moviment fonamentalment servil, passiu, antiintellectualiste, conservador i emotiu que no dona per a mes que el folclor.

Ni Llongueras milloraria lo poc que nos lluix el monyo.

J. Masia agost de 2024